

RIJEČ UREDNIŠTVA

Poštovani vjeroučitelji!

Predajemo vam u ruke prvi broj ovogodišnje Kateheze. Nadamo se da ćete naći u njemu dosta „katehetskog” štiva za sebe, što je iskrena želja ovog Uredništva.

O prošlom broju čuli smo puno lijepih i pobudnih sudova. Hvala vam! Za Uredništvo, a i za pisce članaka velika je nagrada da se sa strane čitateljstva vrednuje ono što je mukotrпно stvarano uz sve brige i zaduženja kojima je svaki pojedinac od nas okružen. No, hvala Bogu, ima onih, i sve ih je više, koji su spremni iskreno i pošteno razmišljati nad svojom praksom, tražiti mogućnosti i načine sve zauzetijeg i sve temeljitijeg zalaganja na području pastoralne prakse. Vrijeme je da i mi dadnemo svoj obol katehetskoj teoriji, ne samo radi teorije nego da nam praksa bude što temeljitija i što uvjerljivija.

Pod tim vidom stiže sve više priloga u Uredništvo Kateheze. Nemojte se ljutiti što ćete morati malo „čekati na red”. Na žalost, ni Kateheza ne može primiti više nego što može nositi. Uz to, odlučili smo na početku prošle godine da će brojevi biti tematski, pa je pošteno da se toga i držimo. Stoga je teško uvrstiti bilo koji pošteno pripremljen prilog u bilo koji broj. Još jednom molimo za razumijevanje.

Katkada (ne grubo i zlonamjerno!), upozorava nas se da bi trebalo u Katehezi biti manje teorije i manje tuđeg, a više praktičnih stvari. Prihvaćamo upozorenje, ali dozvolite da i o tome kažemo koju. Jasno, Kateheza bi promašila svoju svrhu kada bi se zaustavila samo na teoriji. No, koliko je Uredništvu poznato, uvijek je dobar dio, da ne kažemo većina Kateheze, bio posvećen praksi u rubrikama „Osvrti”, „Iskustva”, „Mass-mediji”, „Orijentacije”, „Modeli”, „Mišljenja”, „Aktualnosti”, „Izdavačka djelatnost”, „Praktične kateheze” itd.

Jasno je da se mi ne možemo i ne smijemo ni u kojem slučaju odreći teoretskog dijela unutar Kateheze koji se provlači kroz rubrike „Studije” i „Istraživanja”. Ne bi li to bila velika opasnost da naša praksa ostane bez ikakve teoretske osnove?

Osим toga, časopis je sebi postavio zadatak da promiče katehetski pokret kod nas, koji se ne sastoji samo u primjenjivanju tko zna kojih i kakvih modela nego i u stvaranju novih modela, učeći se kako na našoj katehetskoj prošlosti, tako i na katehetskoj prošlosti i sadašnjosti drugih naroda. Ne bi trebalo patiti od nekog „znanstvenog nacionalizma”. Znanost ili jest ili nije. Ona ne poznaje nacionalne granice. Ako se jednom u njih zatvorimo, nećemo imati više

puno što kazati. Svakako, to ne isključuje istraživanja s našeg terena. Pa takvih ima puno u Katehezi! Ali ne vidimo razloga zašto se ne bismo služili dostignućima drugih naroda ako su nam ona od rasvjetljenja i od pomoći! To uostalom radi svaki drugi narod. Doduše, zazirali smo od doslovnih prijevoda, i takvih je jako malo na stranicama Kateheze. To ipak ne znači da se jednog dana ne bi mogao pojaviti kakav solidan prilog bilo teoretske bilo praktične naravi nekoga tko nije član naše Crkve. Toliko, bez i najmanjeg osjećaja uvrede, na gornju primjedbu.

A sad par riječi o ovome broju. Posvećen je sakramentu ženidbe. I u njemu, kao što smo to bili i u zadnjem, ostali smo posve vjerni tematici. To ujedno činimo s nakanom da kateheta ima „na okupu” materijal koji se odnosi na konkretnu katehetsku problematiku. Da bi stvar bila što solidnije utemeljena, nastojali smo da o njoj progovore ljudi i s iskustvom i sa znanjem. Svaki od njih nastojao je ponuditi pastoralnim djelatnicima ono što je smatrao najvažnijim za rast kraljevstva Božjeg u nas. Budući da su to ljudi koji dolaze iz različitih struka, sasvim je opravdano da su i njihovi naglasci različiti ali se ne isključuju međusobno. Svrha ovih intervenata jest u tome da se jedna te ista problematika sagledava pod različitim vidovima, te se tako obogaćuje njena spoznaja kako bi joj se pronašla što adekvatnija rješenja. Takav je proces u znanosti poznat pod nazivom interdisciplinarnost.

Katehetika kao pastoralna znanost davno je uvidjela vrijednost tog postupka. Pod tim vidom nju se može naći ne samo na teološkim nego također i na pedagoškim učilištima. Ako je katehetski čin proces odgajanja za sve zreliju i odgovorniju vjeru, onda je neizbježno da taj isti čin bude potkrijepljen pedagoškim spoznajama bilo što se tiče metode, bilo cilja, bilo samog odgajnika u vjeri. Zato je u katehatici važan ne samo sadržaj, premda se oko njega sve okreće, nego također i način prenošenja toga sadržaja, nikada ne gubeći iz vida kome se on nudi, u kakvoj situaciji, s kojom nakanom.

Ta je spoznaja od neobično velike važnosti kad je riječ o sakramentu ženidbe. Jedno je njegova svetopisamsko-tradicijska datost, a drugo njegovo prericanje u kategorije današnjeg mentaliteta, koje isto toliko imaju pravo biti pokršćanjene kao što su to bile i one iz vremena prve Crkve. Zato je bilo neophodno da se sakrament ženidbe promatra već od njegovih ranih početaka, koliko u izričajima Svetog pisma, toliko u izjavama crkvenog Učiteljstva, nikada ne gubeći iz vida one kojima je namijenjen dotični sakrament.

Čitatelj će brzo uvidjeti da nije sve jasno, sigurno i neosporivo. Nije to navedeno s nakanom da se uvede neka smutnja ili želja za senzacijom, nego jednostavno zato jer i na području teologije postoje „discutabilia” koja su podložna promjenljivosti. Istini za volju, nije uvijek lako otkriti demarkacijske linije između onoga što je sigurno polog Objave i onoga što je plod vremena, okoline i običaja. To je područje plodno za teološka istraživanja. Jasno je da zaključci jednog teologa ne vežu vjernika u savijesti. Oni su mišljenje i kao takve ih treba i tretirati.

Autori priloga ovog broja Kateheze trudili su se da ostanu što vjerniji Objavi, a koliko su uspjeli stvar pretočiti, to će vidjeti sam kateheta. Svakako, ne treba gubiti iz vida da to nije posljedna riječ o dotičnoj problematici. Problem diše, on živi i traži nove spoznaje i nova rješenja. Dok je teologije i dok je ljudskih znanosti, bit će uvijek razmišljanja i pokušaja da katehetski čin bude što učinkovitiji. Pa dao Bog da ta razmišljanja i ti pokušaji budu na sve veću slavu Božju i spas ljudi!

SVIM PRETPLATNICIMA I ČITATELJIMA „KATEHEZE” ŽELIMO SRETNE I
BLAGOSLOVLJENE USKRSNE BLAGDANE!

Uredništvo

kateheza